

مدرس طباطبائی

ذیل

«چند اثر و کتیبه تاریخی دیگر»

تاکنون قسمت مهمی از اینیه قدیمی و تاریخی قم و کتبیه‌ها و خطوط و نقش بازمانده در آنوارا طی چند مقاله شناسانده‌ایم . که از جمله طالبی در باره بنای کج بری قرن‌های هفتم تا نهم ، مجموعه کتبیه‌ها و سنگ نبشته‌های دوره صفوی و قسمی از لوح سنگی متعلق به دوره‌های بعد بود . و در این مقاله نیز بنای مسجدی از قرن نهم و مسجد دیگری از قرن یازدهم و دو کتبیه مریوط به دوره صفویه را معرفی می‌نماییم .

کتبیه‌ای دیگر از دوره صفویه :

در مقاله «کتبیه‌های دوره صفویه در قم» و ذیل آن (۱) تمامی کتبیه‌ها و سنگ نبشته‌هایی که از عهد صفوی در قم بجا مانده است ، معرفی و متن هر یک نقل گردید . اخیراً بر سنگ نبشته دیگری از آن دوره اطلاع یافتیم : که ذیلاً بشرح و نقل متن آن می‌پردازم :

در قریه سرم قم تکیه یا مسجدی است آجری بمحوطه ۹۹ در ۹ وارتفاع ۱۲

۱- مجله وحید . سال چهارم . شماره ۱۱ . ۱۲۶۰-۲- این رقم تنها عدد ابجده لفظ «غیب آمده» می‌باشد . و معلوم است که باقی الفاظ را برای تکمیل مصراج آورده‌اند .

متر. ازابنیه دوره شاه عباس دوم.

در امپرایوان شمالی مدخل مسجد قطعه سنگی منقوش منصوب است : که نام
بانی و تاریخ بنای مسجد را بیان نمینماید . واينست متن آن : در بالای سنگ
بخاط نستعلیق :

« سال تاریخش جسمی از عدل
گفت کز غیب آمده کارش »
(۲) ۱۰۶۲

و بعد از آن :

مسجدی ساخت بهر عامه و خاص	حاجی صرمی از سر اخلاص
بهر این مسجد تمام خواص	ملک از آسمان نزول کند
گفت حمدی و سوره اخلاص »	سال تاریخش از خرد جستم
۱۰۶.	

ودر حاشیه آن بخط فسخ :

« عمل ذاکر شاه قلی

تاكه باشد سجده گاه خاص و عام	حاجی صرمی بنا کرد مسجدی
قدسیانرا باشد اندر وی مقام	و چه مسجد را شک فردوس برین
هر کدر وی سجده از اخلاص کرد	آتش دوزخ بود بروی حرام »

مسجد پنجه علی :

مسجدیست در قم بازمانده از قرون هفتم و هشتم . کتبیه سر در ش از کاشی و
مورخ ۸۸۶ است . و مقداری که از متن آن باقی مانده ، بشرح زیر خوانده میشود :

«هذا المسجد المتبrik المشهور بمسجد العینی غیب حادث -

بن الامام المفترض الطاعة موسی الكاظم صلوات الله عليه وعلى آباءه -

الطاهرين این کتابت شریف بعمل مرتضی الاعظم سید عبد الصمدزاده -

الله توفیقه بالخيرات والحسنات ابن عطاء الله الحسینی فی سنۃ ۸۸۶

در محراب مسجد اثر پنجه دستی دیده میشود : که منسوب بحضرت امیر(ع)

است . در این محراب یک قطعه کاشی مورخ همان سال - که عبارات زیر بر آن
نوشته شده - وجود داشته ، که اینک آن در بالای کتبیه کمر بندی سرقرا داده اند .

متن کتبیه مزبور چنین است :

روایت است از عماریا سر خالدونی که امام زاده حارث بن امام المفترض الطاء، موسی‌الکاظم در قم بمسجد صینی در مسافت باکر خیه اسدی علیه‌اللعنۃ غایب شد و ازوی کسی نشانی نیافت صفت مسجد متبرک آنست که ابراهیم پیغمبر علیه‌السلام هفت نوبت کعبه معظمه را بیان کرد خراب شد و قرار نگرفت، با مرأة تعالیٰ چون حجر‌الایض را از مسجد مزبور بکعبه مبارکه برداشت مستحكم البناء شد و همچنین نقل است که هر شهری در آخر الزمان بجیزی و قم با بمنهدم گردد الا این مسجد و حوالی بیرکت مقام حجر‌الایض و غایب شدن شاهزاده معصوم خراب نخواهد شد. تمام گشت این محراب بسیعی صاحب اعظم خواجه کمال الدین شاه‌حسین بن خواجه عوض شاه برازقی تحریراً فی ثانی عشر محرم الحرام سنہ ۸۸۶ھجری، مسجد دیگری بهمین نام در قزوین وجود دارد که بنده سال گذشته از آن دیدار کردم. در این مسجد نیز پنجه‌ای برستگ مرمر دیده می‌شود که در محراب نصب شده و طبیعی است (برخلاف پنجه موجود در قم که در هر انگشت طبیعی جای می‌گیرد!) دور محراب مسجد پنجه‌علی قزوین - که تاریخ بنای آن را ۹۴۵ نوشتند - کتیبه‌ای است از کاشی، که چند خشت از آخر آن افتداده. و متن کتیبه صلوات کبیر می‌باشد (اللهم صل علی محمد المصطفی و علی المرتضی ...).

کتیبه سردر مدرسه هؤمنیه :
 از این مدرسه در مقاله «کتیبه‌های دوره صفویه» با جمال‌یاد شده، و متن ایات کتیبه سردر آن نقل گردیده بود. در نقل ایات مزبور متأسفانه اشتباهاتی رخداده بود، که چون مشاهده شد آن خطاهای در مقالات بعضی دیگر نیز که از آن مقاله استفاده نموده‌اند^(۱) را یافته؛ در اینجا بتصحیح و تکمیل متن ایات مزبور می‌پردازد:

۱- مجله هنر و مردم. شماره ۶۶. مقاله آقای همایون فخرخ-صفحة ۳۰.
 متأسفانه یکی دو خطای دیگر نیز در مقاله مزبور رویداده، که در فرصت مقتضی دیگری تصحیح خواهد گردید.

آسمان طبل و آفتاب علم	د در زمان شه ستاده شیم
عن سواد القلوب قم یاغم	الذی صاح حکم نافذه
شاه گیتی و قبله عالم	خسر و عهد و داور دوران
که از آن شد بنای دین محکم	ساخت این مدرس پیغمبر اساس
.....	ساخت بر شیعیان آل علی
که بود کعبه سان مطاف ام	یافت اتمام این خیسته بنا
مؤمن شاملو امیر عجم	عبدہ بندگان در گاهش
بهترین مدارس عالم	زد رقم افهم از پی تاریخ

۱۱۳

سنگ نیشته بزرگی که در آن موقوفات مدرسه بتفصیل ذکر گردیده ، و مورد مصرف هر یک بیان شده بود : سابقاً در بالای در ورودی مدرسه — در فاصله چهار بیت اول واپیات آخر — قرار داشت . در این اواخر اهل خیر (:) چون به تصاحب و تصرف موقوفات مزبور پرداختند ، آن لوح را نیز طبق معمول از جای کنده ، وازیعن برداشت !

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی